

Світлана Олександрівна Савченко,

слухач магістратури факультету № 1

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ДІЛЬНИЧНИХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ

На протязі всього свого існування людство використовувало два основні способи боротьби з діяннями які суперечать приписам закону: попередження та покарання. Вони застосовувалися з метою невідворотного, своєчасного, та справедливого притягнення винного до відповідальності. Сучасні тенденції та практика зарубіжних країн, таких як Англія, США, Німеччина, показують, що саме попередження являється найбільш ефективним засобом боротьби з правопорушеннями.

Поліція – державний орган, на який покладено завдання забезпечення протидії злочинності, зокрема і шляхом попередження. Ця діяльність здійснюється відповідними службами, підрозділами та співробітниками поліцій, в межах компетенції визначеної законодавством. В більшості випадків вона спрямована на виявлення та усунення причин і умов вчинення правопорушень, здійснення профілактичного впливу на осіб, які в першу чергу знаходяться в зоні ризику вчинення протиправних дій.

Головна місце в системі Національної поліції щодо забезпечення публічного порядку, шляхом превентивної діяльності, займають дільничні офіцери поліції. Обслуговуючи закріплені за кожним дільничним офіцером адміністративні дільниці, вони виконують профілактичні та правоохоронні функції покладені законом на поліцію. Саме за допомогою їх наполегливої праці, яка неодмінно дає свої результати, держава в особі відповідних органів здатна виконувати свої функції та завдання. Через те, що дільничний офіцер поліції безпосередньо спілкується з населенням, він володіє широким спектром інформації. Що в свою чергу, сприяє попередженню правопорушень та виявлення осіб з антигромадянською спрямованістю.

Профілактична діяльність дільничного офіцера поліції в основному охоплює такі заходи: перевірка і контроль осіб, раніше засуджених за вчинення злочину чи правопорушення; проведення профілактичних та роз'яснювальних бесід з неповнолітніми, осо-

бами звільненими з місць позбавлення волі, особами що вживають наркотики, алкоголь, а також з особами які мають бажання допомогти поліції – активістами громадських організацій, колишніми працівниками правоохоронних органів.

Але суспільні відносини розвиваються так стрімко, що законодавче регулювання не встигає відповідати «реаліям сьогодення», і це значно ускладнює діяльність дільничних офіцерів поліції. В першу чергу, це виявляється в значних розмірах адміністративних дільниць, які вони обслуговують та відсутністю належного матеріально-технічного забезпечення. Особливо в сільській місцевості, де наявна велика кількість населених пунктів з невеликою кількістю населення. І це значно ускладнює можливість їх обслуговування, та забезпечення дотримання закону на належному рівні.

Наступною проблемою являється відсутність засобів індивідуального захисту. Досить часто саме дільничний перший прибуває на виклик, що знаходиться на території його обслуговування, чи до нього безпосередньо звертаються за допомогою громадяни, а він вже потім повідомляє до чергової частини. І на відміну від учасників слідчо-оперативної групи, дільничний на володіє засобами індивідуального захисту, що значно підвищує ризик заподіяння шкоди його життю та здоров'ю.

Також варто згадати, що наша країна, переймаючи парадовий досвід зарубіжних держав, має на лише вивчати особливості вирішення проблемних питань, а й зосереджувати увагу на проєкціювання даних моделей в нашу систему. Звісно, з урахуванням низки індивідуалізуючих факторів-соціальних, економічних, культурних. Це насамперед, стосується концепції “community policing”. Оскільки, дільничні офіцери поліцій дуже тісно спілкуються з населенням, то це «спілкування» має детальніше врегульовуватися на законодавчому рівні. Слід також розробляти та впроваджувати методи та методики взаємодій з населенням, залучати його до попередження правопорушень.

Отже, підсумовуючи вищевикладена, слід зазначити, що діяльність дільничних офіцерів поліцій має бути детальніше регламентована, як на рівні законів, так і на рівні підзаконних нормативно-правових актів. Зокрема в питаннях, щодо визначення розміру адміністративної дільниці з урахуванням наявності фізичної зда-

тності її обслуговувати. Тобто поряд з кількістю населення, слід враховувати територіальні розміри дільниці. Також необхідно закріпити за дільничними офіцерами поліції засоби індивідуального захисту, під час виконання ним професійних обов'язків. Розробити та запровадити в практичну діяльність принципи та основи побудови стабільних комунікативних відносин з населенням, що гуртуються на взаємній допомозі, співпраці та довірі, проводити відповіді навчальні заходи із залученням іноземних представників.

Одержано 23.04.2019

★

УДК 349.3(477)

Євген Костянтинович Соломаха,

ад'юнкт Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВЕ ДЕРЖАВНЕ СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ

Сучасна соціально-економічна та політична ситуація, яка склалась в нашій країні протягом останніх п'яти років, обумовила появу цілої низки проблем у сфері соціального захисту громадян, вирішення яких має важливе стратегічне значення для подальшого розвитку української держави. Варто відзначити, що соціальний захист за своєю природою є явищем складним та включає в себе багато елементів, серед яких особливе місце посідає державне соціальне страхування. Згідно із законодавством України виділяють два різновиди соціального страхування: 1) обов'язкове (державне пенсійне страхування; державне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами зумовленими похованням; державне медичне страхування; державне страхування на випадок безробіття; державне страхування від нещасного випадку на виробництві); 2) добровільне (медичне та пенсійне страхування) [1, с. 311]. Що ж стосується останнього, то добровільне соціальне страхування формується і ще не набуло значного поширення в Україні, однак воно має стратегічну перспективу. В усі часи існують групи людей, які не очікують від держави на-